

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 21—27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ, Μαρίας Αἰγυπτίας, Μάρκ. 10: 32-45 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία 6.30 μμ-- Κατανυκτικός Ἑσπερινός I.N Παναγία Ἀξιόν Ἑστί, Northcote
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τά Παιδιά σας στό κατηχητικό σχολεῖο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall 5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΡΙΤΗ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου
ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	8.00 πμ— Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων 5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου 7.00 μμ— Θ. Λειτουργία των Προηγιασμένων Δώρων - στα Ἀγγλικά
ΠΕΜΤΗ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	5.00 μμ— Ἀκολουθία του Μεγάλου Ἀπόδειπνου *ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ	5.00 μμ— Μικρό Ἀπόδειπνο και Κανών του Αγ. Λαζάρου
ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ <i>Ἑγερσις Λαζάρου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ <i>Των Βαίων</i>	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή— Φιλίπ. 4: 4-9 Ἑυαγγέλιο— Ἰωάν. 12: 1-18

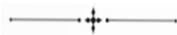
Το Σάββατο της Ανάστασης του φίλου Του Χριστού, Λαζάρου

Ο Λάζαρος ἦταν φίλος του Χριστοῦ και οι ἀδελφές του Μάρθα και Μαρία τον φιλοξένησαν πολλές φορές (Λουκ. ι', 38-40, Ιωαν. ιβ', 1-3) στη Βηθανία κοντά στα Ιεροσόλυμα. Λίγες μέρες πρό του πάθους του Κυρίου ασθένησε ο Λάζαρος και οι ἀδελφές του ενημέρωσαν σχετικά τον Ιησού που τότε ἦταν στη Γαλιλαία να τον επισκεφθεῖ. Ο Κύριος ὁμως ἐπίτηδες καθυστέρησε μέχρι που πέθανε ο Λάζαρος, ὁπότε εἶπε στους μαθητές του πάμε τώρα να τον ξυπνήσω. Ὅταν ἐφθασε στη Βηθανία παρηγόρησε τις ἀδελφές του Λαζάρου που ἦταν πεθαμένος τέσσερις μέρες και ζήτησε να δει το τάφο του. Ὅταν ἐφθασε στο μνημεῖο, δάκρυσε και διέταξε να βγάλουν την ταφόπλακα. Τότε ὕψωσε τα μάτια του στον ουρανό, ευχαρίστησε τον Θεό και Πατέρα και με μεγάλη φωνή εἶπε: Λάζαρε, βγές ἔξω. Ἀμέσως βγήκε ἔξω τυλιγμένος με τα σάβανα ο τετραήμερος νεκρός μπροστά στο πλήθος που παρακολουθοῦσε και ο Ιησούς ζήτησε να του λύσουν τα σάβανα και να πάει σπίτι του. (Ιωαν. ια', 44) Η αρχαία παράδοση λέγει ὅτι τότε ο Λάζαρος ἦταν 30 χρονών και ἐζησε ἄλλα 30 χρόνια. Τελείωσε το ἐπίγειο βίο του στην Κύπρο το ἔτος 63 μ.Χ. και ο τάφος του στην πόλη των Κιτιέων ἐγραφε: «Λάζαρος ο τετραήμερος και φίλος του Χριστοῦ». Το ἔτος 890μ.Χ. μετακομίσθηκε το ιερό λείψανό του στην Κωνσταντινούπολη ἀπό τον αυτοκράτορα Λέοντα το σοφό, ο οποίος συνέθεσε τα ἰδιόμελα στον εσπερινό του Λαζάρου: Κύριε, Λαζάρου

...../

θέλων τάφον ιδείν...Χαρακτηριστικό της μετέπειτας ζωής του Λαζάρου λέγει η παράδοση, ήταν ότι δεν γέλασε ποτέ παρά μια φορά μόνο όταν είδε κάποιον να κλέβει μια γλάστρα και είπε την εξής φράση: Το ένα χώμα κλέβει το άλλο. Η Ανάσταση του Λαζάρου επέτεινε το μίσος των Εβραίων που μόλις την έμαθαν ζήτησαν να σκοτώσουν τον Λάζαρο και το Χριστό.

Η ανάσταση του Λαζάρου παρακινεί τον αμαρτωλό να ελπίζει ότι, ακόμη και αν είναι πνευματικά νεκρός, μπορεί να ξαναζήσει. Είναι κάποιες φορές που μια τέτοια πνευματική ανάσταση φαίνεται εξίσου αδύνατη όπως και η ανάσταση του Λαζάρου. Όλα όμως είναι δυνατά για τον Ιησού, από το να μεταστρέψει τον πιο σκληρόκαρδο αμαρτωλό μέχρι να αναστήσει ένα νεκρό. Να λοιπόν τι θα μάθουμε, αν πάμε το Σάββατο αυτό στη Βηθανία, στον τάφο του Λαζάρου. Εμείς όμως δεν θέλουμε να συναντήσουμε τον Λάζαρο. Θέλουμε να συναντήσουμε στη Βηθανία τον Ιησού και να ξενινήσουμε μαζί Του τη φετινή Μ. Εβδομάδα. Μας προσκαλεί ο ίδιος και μας περιμένει.

Κυριακή Ε' Νηστειών, οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας

Εν Χριστώ αδελφοί!

Βρισκόμαστε ήδη στις παραμονές των εορτών του Πάσχα και της Ανάστασης του Κυρίου. Η σημερινή Κυριακή ολοκληρώνει τη δεύτερη περίοδο του Τριωδίου. Μια περίοδο που μας εισάγει, μας θυμίζει και μας προτρέπει προς τις αρετές,» την ταπείνωση, τη μετάνοια, την αγάπη, τη συγχώρηση και σε όλα όσα οι Πατέρες μας είπαν πολύ σοφά στα κηρύγματα τους τις προηγούμενες Κυριακές. Μια περίοδος που μας εισάγει στο νόημα της παρουσίας μας στην Εκκλησία. Σήμερα, ακούσαμε στην Ευαγγελική περικοπή για τον Κύριο μας τον Ιησού Χριστό να βαδίζει πριν από όλους το δρόμο προς τα Ιεροσόλυμα. Πολύς κόσμος τον ακολουθούσε και τον θαύμαζε, αλλά, και φοβούνταν. Και τότε ο Χριστός φώναξε τους 12 μαθητές του και προλέγει το τι θα συμβεί όταν φτάσουν στα Ιεροσόλυμα.

Πολλοί ήταν αυτοί αγαπητοί μου που ακολουθούσαν το Χριστό σ' αυτή την πορεία του προς το πάθος. Όλοι μαζί έτρεχαν πίσω του, άλλοι βλέποντας στο πρόσωπο του το Μεσσία, άλλοι βλέποντας τον μέλλοντα βασιλιά ο οποίος θα απελευθερώσει το έθνος τους από τον κατακτητή και άλλοι, χωρίς να ξέρουν τι γίνεται, ακολουθούσαν το πλήθος ή περίμεναν ίσως να δουν κάποιο θαύμα σαν και αυτά που είχαν ακούσει ότι κάνει ο Ιησούς Χριστός.

Από τότε όμως μέχρι και τις μέρες μας χιλιάδες άνθρωποι παίρνουν καθημερινά το δρόμο προς τα Ιεροσόλυμα. Άλλοι από πίστη, να προσκυνήσουν τα Άγια χώματα που περπάτησε ο Κύριος μας, προσμένοντας τη Δευτέρα παρουσία και την ένδοξη βασιλεία Του. Άλλοι για να τους βοηθήσει ο Θεός να ξεπεράσουν τα επίγεια προβλήματα τους και να επιτύχουν το στόχο τους, μα, και πολλοί άνθρωποι πάνε από απλή περιέργεια. Βέβαια οι καιροί μπορεί να αλλάζουν. Οι άνθρωποι, τα πιστεύω τους και οι αδυναμίες τους είναι πάντα ίδια.

Έτσι, μια τέτοια περιέργεια είχε και η Οσία Μαρία η Αιγύπτια που γιορτάζουμε σήμερα. Μετά από 17 χρόνια ασωτίας, πήρε, μαζί με άλλους προσκυνητές, το δρόμο προς τα Ιεροσόλυμα. Όταν όμως θέλησε να μπει στο ναό της Αναστάσεως, ενώ όλοι οι άλλοι έμπαιναν στο Ναό, αυτή ένοιωσε μια δύναμη να την εμποδίζει να εισέλθει. Το επεχείρησε και δεύτερη, και Τρίτη φορά. Μάταια.

Εκεί, συναισθάνθηκε την συνέπεια των αμαρτιών της, και για τα αμαρτήματα αυτά άρχισε να κλαίει και να θρηνεί. Με πληγωμένη καρδιά, αποφασίζει ν' αλλάξει τρόπο ζωής και να εξιλεώσει το Θεό με τη μετάνοια. Έδωσε υπόσχεση λοιπόν στην Παναγιά ότι εάν την αφήσει να μπει και να δει τον Σταυρό του Κυρίου, θα εγκαταλείψει τον κόσμο της αμαρτίας. Και, αφού προσπάθησε ξανά, αυτή τη φορά μπόρεσε να μπει χωρίς καμιά δυσκολία. Τότε προσκύνησε το Τίμιο ξύλο και χωρίς να λησμονήσει την υπόσχεση που έδωσε, αναχώρησε την ίδια μέρα από τα Ιεροσόλυμα. Πέρασε τον Ιορδάνη και μπήκε στα ενδότερα μέρη της ερήμου, όπου έζησε για 47 χρόνια μια ζωή άσκησης και νηστείας, χωρίς να δει άνθρωπο, αλλά, με την Παναγιά και τον Γιώ της τον Ιησού Χριστό κοντά της, στον οποίο προσευχόταν με δάκρυα μετανοίας.

Με δάκρυα μετανοίας αδελφοί πέρασε τον Ιορδάνη. Με αυτή τη μετάνοια την οποία κήρυττε στον ποταμό αυτό ο Πρόδρομος. Μέσα απ' αυτό τον ποταμό που βάπτιζε όσους μετανοούσαν και συγχωρούνταν όλες τους οι αμαρτίες πέρασε για να συγχωρεθούν και οι δικές της αμαρτίες. Η μετάνοια είναι το κλειδί της εισόδου μας στη βασιλεία των ουρανών. Γιατί, όπως μας λέει και ο Ευαγγελιστής Ματθαίος, η αρχή της διδασκαλίας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού ήταν η μετάνοια, «...από τότε ήρξατο ο Ιησούς κηρύσσειν και λέγειν μετανοείτε ήγγικεν γαρ η βασιλεία των ουρανών».

Η μετάνοια είναι αυτή που όπως μας λέει ο Μεγάλος ασκητής ο Αντώνιος δε θέλει να κάνει ο διάβολος για να ξαναβρεθεί κοντά στο Θεό.

Στην ύπαρξη του Θεού, πιστεύει περισσότερο κι από μας. Νηστεία, νηστεύει πολύ περισσότερο κι από μας. Αγρυπνία, δε χρειάζεται να κοιμηθεί. Να μετανοήσει όμως, δε μπορεί. Δε θέλει. Όχι μόνο δε θέλει, αλλά με διάφορα τεχνάσματα προσπαθεί να κρατήσει και τον άνθρωπο μακριά της.

Κι όμως, δεν τα καταφέρνει πάντα. Εκτός από τη θέληση του, είναι και η θέληση του ανθρώπου, και πάνω απ' όλα η θέληση του Θεού. Είναι αυτό το αόρατο χέρι που πήρε την Οσία Μαρία από την Αίγυπτο και την πήγε στα Ιεροσόλυμα για να δει την αλήθεια και να μετανοήσει. Είναι αυτό το αόρατο χέρι που μας χτυπά την πόρτα όλων μας και περιμένει να του ανοίξουμε.

Αδελφοί,

Ας μην αφήσουμε την πόρτα αυτή κλειστή. Ας την ανοίξουμε με το κλειδί της μετανοίας, της πραγματικής μετανοίας και της συγχώρεσης. Ας κοιταχτούμε στον καθρέπτη της ψυχής μας και με δάκρυα να διαβούμε το κατώφλι της εκκλησίας να εναποθέσουμε ότι μας βαραίνει στο πετραχήλι του εξομολόγου. Ξέρετε πολύ καλύτερα από μένα ότι είμαστε τυχεροί που έχουμε κοντά μας πολλούς πνευματικούς πατέρες να μας καθοδηγούν σε κάθε τι που μας προβληματίζει. Αυτοί μπορούν να διώξουν από μέσα μας κάθε βαρίδιο και να μας οδηγήσουν στην Ανάσταση. Ας είναι η μετάνοια της Οσίας Μαρίας ο οδηγός της δικής μας μετάνοιας όχι μόνο τις ημέρες των εορτών αλλά και όλες της μέρες της ζωής μας. Αμήν.